မသိလို့

"သူငယ်ချင်းက ကုန်တိုက်ပိုင်ရှင်သူဌေးကို ရထားတာ ဟန်ကျတာပဲ။ ပျော်စရာကြီး။"

"မထင်ပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်၊ ငါ့မှာလည်းမပျော်တဲ့အခါတွေ ရှိတာပဲ၊ ကိုယ့်ယောကျ်ား ငွေဘယ်လောက်ဝင်လို့ ဝင်မှန်းမသိရဘူးအေ၊ ကိုယ်သုံးချင်တာမှန်သမျှ အသစ်အဆန်းဟူသမျှရှိနေတော့ ဈေးဝယ်ထွက်ရတဲ့အရသာပျောက်နေတယ်အေ၊ ကဲဘယ်လောက်စိတ်ညစ်ဖို့ ကောင်းသလဲ"

တစ်ဝက်ပဲသိခဲ့လို့

"မင်းရဲ့အမျိုးသား ဝင်ငွေက မဆိုးဘူးဆို"

"အင်း"

"ဒါနဲ့များ မင်းတို့ ဘာလို့ မပြေလည်ရတာလဲ ပိုပိုလျှံလျှံနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံဖြစ်လာရမှာ"

"ငါက သူ့အကြောင်းတစ်ဝက်ပဲ သိခဲ့တာလေ။ သူ့ထွက်ငွေကိုလည်း လေ့လာသင့်တာကို မေ့သွားခဲ့တာ"

အားတော့နာပါရဲ့

လူတစ်ယောက်က ကုန်တိုက်ထဲဝင်လာပြီး ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်တယ်။ နောက်တော့ အတွင်းခံအင်္ကျီနဲ့ ဘောင်းဘီလေးသာ ဝတ်ပေးထားတဲ့အရုပ်နားက ကောင်တာကို ရောက်လာပြီး ...

"ကျွန်တော့်ဇနီးဖို့ အတွင်းခံအင်္ကျီဝယ်ချင်လို့"

"ဘယ်လိုအစားထဲကလဲ၊ ဘယ်အရွယ်လဲ"

"အားတော့နာပါရဲ့။ သူ သူ သူ့ထက်နည်းနည်းပဲ ပိန်တယ်"

လို့ပြောရင်း အရုပ်ကို မကြည့်ဘဲ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပါသတဲ့ ...

အဝင်အထွက်

"ထွက်ငွေဆိုတာ ဝင်ငွေထက်မများစေရဘူး။ အိမ်ရှင်မတစ်ယောက်အနေနဲ့ သတိထားရမယ်။"

"ဝင်ငွေထက် ဘယ်လိုလုပ်များနိုင်မှာလဲတော်။ ဝင်သလောက်ပဲထွက်တာပေါ့၊ ပိုထွက်စရာငွေမရှိလို့ အကြွေးတွေတင်နေတာလေ"